

[Christmas Møller.]

Oppositionsmand og der var 150 000 arbejdsløse i Landet. Jeg tror ikke, det vilde være ilde, om den højtærede Statsminister — han være af nok saa ædelt Sind, klædt i Vadmæl, som han altsaa er — sendte det en lille Tanke, hvorledes hans Tale vilde være, og hvorledes de nuværende Regeringspartiers Tale vilde være i det Øjeblik, de økonomiske Forhold laa for Hovederhvervet, saaledes som de ligger. Jeg erkender — og jeg tror, at man skal sige Tingen, som den er —, at Valutasammenbrudet og Verdenskrisen, som ikke eksisterede i Foraaret 1929, for denne Regering som for os alle, totalt har ændret Stillingen; men jeg tror, at man har Lov til at sætte det saaledes op, og jeg overlader til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i det joviale Sprog, som nu er ham egent, at give Udtryk for, hvorledes Talen i Virkeligheden vilde være ført.

Men det maa naturligvis erkendes — og det har mit Parti erkendt —, at Sterlingsammenbrudet, Verdensprisfaldet, Verdenskrisen skabte i Rigsdagssamlingen 1931—32 og skaber frem i Tiden — jeg tror et langt Stykke frem i Tiden — mægtige Problemer for os. Og her vil jeg da gerne først gøre en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Befolkningen var nogenlunde ligegyldig overfor, om der blev Forlig paa Kriseforligets Grundlag eller ej. Ja, det er 66—67 pCt. af Landbrugerne, som har faaet Hjælp gennem Kriseforliget, og de har taget den alle, Rub og Stub, tror jeg, man kan sige; hvis man regner med Procenter, har man Lov til at sige det — en enkelt kan maaske nævnes, men alle har de taget den, og det, hvad enten de havde store Indtægter ved Siden af eller ej.

Men saa vil jeg videre sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at jeg sagde inden Paaske til ham, at det var en hungrende Sjæls Ønske at forstaa ham, og om han ikke vilde gøre mig den Tjeneste i Paasken at blive klar over, saaledes at han kunde forklare Tinget og i hvert Fald de Konservativt — for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde: Det nytter ikke at tale til Regeringen, det nytter ikke at tale til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er alt for klejn til, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan se ham, men det maatte altsaa kunne nytte at tale til mig —: Hvad er Meningen med Tilpasning? Jeg gjorde op, hvad Finanslovens 300 Mill.

Kr.s Udgift er: Statsgæld, Løn, sociale Udgifter og Militærvæsen — dér har man det meste af det —, og derfor bliver jeg ved med at sige, at man ogsaa maa være klar til at give Besked paa dette vigtige Omraade, hvad der i Virkeligheden er Meningen.

Jeg benægter ikke, jeg gentager: Vi Konservativt mener ogsaa, at man nu i Tiden er nødt til at sige, at bliver denne Krise langvarig, bliver Priserne paa vore Landbrugsprodukter ved med at være saa lave, saa maa ogsaa Lønninger og sociale Udgifter ned, thi det kan ganske simpelt hen ikke gaa; men vi har gennem Kriseforliget, gennem Ejendomsskatteforslaget, gennem Forslag om det, jeg har kaldt en voldsom indirekte Beskatning, taget først og fremmest paa Luksusvarer, men dernæst paa Varer, som ikke kan kaldes egentlige Luksusvarer, men hvor Forbruget har en særlig omfattende Karakter, givet Udtryk for, at dér mente vi det nødvendigt at finde en Vej frem, før man gik ad andre Veje.

Der er mellem Regeringens hele økonomiske Opfattelse, mellem hele den Stilling, som Regeringen har paa det økonomiske Omraade, det principielle Syn, Flerallet af Regeringens Medlemmer har, og os en meget betydelig Forskel. Man siger ofte, at denne Regering fører socialistisk Politik. Dette er efter min Opfattelse ikke rigtigt, for Regeringen er ikke en socialistisk Regering, men en radikal-socialistisk, og de, der undervurderer Radikalismens Indflydelse i Regeringen, tager efter min Opfattelse fejl. Men Regeringen ønsker efter hele sin Sammensætning at føre en meget radikal Politik, og mellem dens økonomiske Politik og vor er der en meget stor Afstand.

Men spørger man mig, om den økonomiske Politik, som Kriseforliget i Oktober og vor Villie til at yde Krisehjælp nu i Marts og mit Tilsagn om at fortsætte en Forhandling derom, betegner, er socialistisk Politik, svarer jeg dertil, at den har ikke Fnug med Socialisme at gøre. Der er i Kriseforligets Ejendomsskattelettelse, der er i Kriseforligets amtskommunale Skattelettelse, der er i Kriseforligets Ekstraktalsskat, i Kriseforligets indirekte Beskatning ikke Fnug af det, som er Socialismens egentlige økonomiske Betragtning. Ja, der var end ikke — naturligvis, thi saa kunde vi ikke have været med — et Indseende med Erhvervslivet, som man paa mange andre Omraader har set, at Regeringen har kunnet faa Følgeskab til.

Var der i det Tilbud, som det konservativt Parti gav Regeringen i Marts